

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1625

Cap. II. Aegritudinem esse medium ad Orationis donum impetrandum; & varios esse in ea orandi modos, actusque virtutum heroicarum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39652

eis non mittat: & ita seipfos ad magis laborandum excitant; vt assumptis spontè alijs laboribus & asperitatibus obtineant, quod infirmitatibus non obtinent. At infirmi ipsi etiã sanctè intudent sanis, videntes insignia opera, quæ in Dei obsequium, & eius Ecclesiæ utilitatem præstant: suis verò peccatis attribuunt sanitatis defectum, minusque recto eius vsui, illam haberent. Non conqueruntur ob ea, quæ ipsi sustinent, sed quæ alijs ipsorum causa tolerant. Conqueruntur, quòd non possint ieiunare, non vigilare, nec præstare quod alijs præstant: & quod cogantur delicatius comedere, quàm alijs; & eximi ab oneribus, quæ alijs portant.

k Heb. 11. 12.
Gen. 47. 31.

LXX ver.
serunt, sum-
mitatem
virgæ eius.

Q V O D tamen torum in humilitatis & patientiæ materiam conuertunt, agnoscentes supremam Dei prouidentiam, eiusque consilijs se subijciantes: eum in modum, quo k *Iacob moriens singulos filiorum Ioseph benedixit, & adorauit fastigium virgæ eius*: reuerentiam exhibens supremæ eius potestati, & authoritati, qua ibi fungebatur. Ita igitur in tuis infirmitatibus supremam Dei gubernationem reuereberis, gaudens, quòd suam in te impleat voluntatem, quæ semper tendit in id, quòd eius electis est utilissimum.

CAP V T II.

*AFGRITVDINEM ESSE MEDIVM AD
Orationis donum impetrandum; & varios esse in ea oran-
di modos, actusque virtutum heroica-
rum.*

Duplex cog-
nitio Ora-
tionis.

a Tob. 11. 13.

INTER magna alia bona, quæ infirmitas ex diuinæ prouidentiae consilio adfert, illud est præclarissimum, quòd doceat ORARE, sicut oportet. ea enim vitur DEVS, tanquam instrumento, vt ægrotanti largiatur donum orationis: quatenus infirmitas aperit *utriusque* cognitionis oculos, quibus oratio nititur. Altera est cognitio peccatorum, & miseriarum *nostrarum* altera vnicui earum reparatoris, DEI scilicet Domini nostri. Vix enim Christianus aliquis etiam dissolutis moribus, inuenietur, qui periculosa infirmitate laborans, non aperiat oculos, sicut alter Tobias, huius aduersitatis a felle tactus, ad suas culpas agnoscendas, propter quas huiusmodi pœnam est promeritus; & miseriam suæ mortalitatis; & periculum, in quo videt se constitutum, suæ damnationis & simul eos aperit, vt videat, mali huius remedium, à Deo sibi prouenturum, in cuius manibus est salus & infirmitas; vita & mors, & ipsius malorum leuamen: quibus cogitationibus affectus excitat suæ voluntatis, & suas orationes ad eum dirigit, qui possit ipsum à tantis miserijs liberare. Quamuis Rex Antiochus impijssimis esset omnium,

qui

quierant in mundo; quando tamen b *Deus percussit eum infamabili & insensibili plaga: (ait Scriptura diuina) quod coeperit ex graui sepebia deductus, ad agnitionem sui venire, diuina admonitus plaga; & c. reminisci malorum, que fecerat in Ierusalem; unde & abstulerat omnia spolia aurea, & argentea, que erant in ea; & miserat auferre habitantes Iudeam sine causa. Ait: batque: cognoui, quia propterea inuenerunt me mala ista. Sed & in Dei cognitionem ueniens, d per momenta singula doloribus suis augmenta capientibus, cum nec ipse iam factorem suum ferre posset, solennem illam protulit sententiam. Iustum est, subditum esse Deo, & mortalem non patri Deo sentire. Et hoc sensu affectus orare cepit, & peccatorum veniam petere: sed quoniam valde profunde in eis erat immersus, eius oratio multos habuit defectus: quia potius orabat, ut a penis liberaretur, quam a culpis: & spem multam dicebat se habere effugiendi infirmitatem corporis; pluris illam faciens quam animam. Multo autem melius orare didicit e Rex Ezechias, cum agrotaret usque ad mortem. cum .n. de imminente morte ab Isaia esset admonitus, ex ipso lecto Oratorium fecit: & conuertens faciem suam ad parietem, ut recollectior esset, tot lacrymis, tanta reuerentia, ac fiducia Dominum orauit, ut sententia mortis in se iam lata reuocationem impetrauerit, dixit. n. illi Dominus: audiui Orationem tuam; & vidi lacrymas tuas: & ecce sanauit te, & addam diebus tuis quindecim annos: & huius signum dedit, quod umbra in horologio retrorsum reuersa fuerit decem gradibus. Ut hinc appareat, agritudinem in iustis Magistram esse feruentis & fiducia- lis orationis; & impetrare a Deo, q̄ petit, & quatenus illi expedit. ita. n. S. Iacobus dixit: oratio fidei, cum fide scil. facta, saluabit infirmum; & obtinebit q̄ petit, & multo plura: emollitur. n. Deus afflicti hominis lacrymis, ad ipsum pro remedio recurrentis. Nec existimes, huius Regis orationem breuem fuisse, & obiter factam: ipse. n. ait; se in illis angustijs, tanquam g columbam meditatam, iungendo meditationi gemitus, & recogitasse oēs annos suos in amaritudine anima sua: & oculos suos attenuatos fuisse suspicientes in excelsis; & exclamasse: Domine vim patior, responde pro me: quia in magnas angustias haec me infirmitas cōiecit. subueni mihi, & ab ea me eripe. Quomodo aut, & quando accessit, ut subueniret, eiusq; petitioni responderet: o diuinae misericordiae sublimitate! o efficacitate orationis, a diuina gratia, infirmitatis tēpore inspirata: vix Propheta (qui Dei nomine iusserat Regē disponere domui suae eō q̄ ex illa infirmitate esset moriturus) ad palatij atriu exiuerat, cum iubet Deus, eum redire ad Regem, ac significare: audiui Orationem tuā, & annuijs, q̄ petebas. Nec his contentus, in reuersione umbræ per 10. lineas in horologio, voluit, illi præcipuū sanitatis eius fontē & causam, diuini scil. Verbi Incarnationem, aperire. q̄, dum hominis naturā assumpsit, nouē choris Angelorū se minorē fecit: (q̄a homo chorū decimū & vltimū occupat) ut ad mor-*

2. M. ac. i
9. 5. 11.

1. Mach. 6.
12.

1. 2. Mach.
12.

4. Re. 20. 1
Isaia 38. 5.

1. Iacob. 5. 15.

g. Isaia 38.
4.

Incarnatio
nu propheta.

ad morbos nostros curados veniret: quemadmodum ipse per suum Prophetam dicit: *h Spiritus Domini unxit me: ad annuntiandum mansuetis misit me, ut mederer contritis corde, ut consolarer omnes lugentes, & darem eis coronam pro cinere, oleum gaudii pro luctu.* Ex quo apparet, merito dixisse Ecclesiast. *i fili, in tua infirmitate ne despicias te ipsum: sed ora Dominum, & ipse curabit te;* quasi dixerit, cum fueris ægrotus, ne deficias animo, aut diffidas, sinens te absque remedio mori: sed attende, infirmitatem excitatricem esse orationis: confidenter autem orans fructum ipsam experientiam percipies.

§. 3. De ordinaria & extraordinaria ægrotantium oratione.

SE D quoniam multi difficilem existimant orationis exercitationem in ægitudine; eod quod *k corpus, quod corrumpitur, aggrauet animam;* dolores attentionem cordis auferant, & affectuum feruorem heberent: operæ pretium erit ostendere, quibus modis suauiter, & vtiliter id fieri possit. Est autem præmittendum duplicem esse orationis modum: alterum ordinarium, alterum extraordinarium: extraordinaria oratio, industriae nostræ parum, diuinæ gratiæ plurimum habet: nam ipsemet **D E V S**, fidei mysteria ita manifestat, quasi depicta essent in aliqua imagine, aut in libro Scripturæ; aut quasi Magister discipulum instruens, aut amicus familiariter cum amico loquens, eique sua arcana reuelans: ita ut homo non aliud faciat, quam aspicere, legere, vel audire quod illi ob oculos proponitur, & quo valde delectetur. & hac ratione solet **D E V S D. N.** donum orationis magnis aliquibus suis amicis in ægitudine communicare: idque ob aliquam ex tribus causis. *vel*, quod tunc sit maior eorum necessitas; minor verò ad orandum facultas, ob debilitatas vires; *aut*, quod, ad tale donum suscipiendum, magis tunc sint dispositi; eod quod carnis insolentiæ magis tunc sint mortificata; ipsique euulsi à rebus huius vitæ, & suæ miseræ reparatori addicti magis & coniuncti; *aut* denique, quod ipsemet **D E V S** præstare tunc velit officium veri amici, cum videamus, consueuisse amicos, ægitudinis tempore, ad amicos accedere, illis consolari: & ita apud eos hærrere, ut à lecto, in quo iacent, non discedant: imò si opus est, ipsum lectum & puluinar substernant, cibumque ipsum in os ponant; & omne solatium offerant, quod in illis angustijs possunt. Ita supremus noster **D E V S**, misericordiæ suæ visceribus, ægrotanti amico compatitur; visitat internè, comitatur ac magnam illustrationum sensuumque spiritualium abundantia recreat: quibus crucis lectum, in quo iacet, emolliit, & sternit, iuxta illud **Psalmi**: *I Dominus opem feret illi, super lectum doloris eius: uniuersum stratum eius versabit in infirmitate eius:* quasi dixerit: tu Domine stabis propè lectum eius, eum in suis doloribus consolans; & quasi eius infirmarius illi ministrabis: atque ita illum recreabis.

h Isai. 61. 1.

i Ecc. 3. 9.

k Sap. 9. 15.

*Extraordi-
naria infir-
morum ora-
tio.*

*Tres eius
causæ.*

l Psal. 40. 4.

creabis, ut ægritudinis duritiem, ac grauitatem non sentiat. Et quemadmodum infirmus in his occasionibus non aliud facit, quam molli & blando lecto uti, quem infirmarius illi sternit; ita in hoc modo orationis, non aliud facit, quam fauorem & studium Christi accipere, quod Sanctus Dionysius vocat, *paci diuina*. est tamé magna fœlicitas, res ad eò diuinas sustinere: quia idiuuat ad humanas miseras cù læticia tolerandas. Quod licet nō cadat sub nostris meritis: potest tamen ægrotus sese disponere, ad illud in eò gradu suscipiendum, quo ei expediet. adhibendo scilicet patientiam, & resignationem sui ipsius in infirmitatis laboribus; & reliquas virtutes, quæ in ea exercentur: nominatim verò ordinariæ orationis exercitia, quæ omnibus possunt esse communia.

QVA *ordinariam* orationem potest ægrotus varijs modis habere, non tam prolixis intellectus ratiocinationibus, ac meditationibus; quam accensis affectibus, & virtutum actibus: suppositâ memoriâ & notitiâ aliquarum veritatum, quas fides reuelauit; & alias, aut legit, aut meditatus est, aut ipso tempore legere potest librum aliquem, aut alium legentem audire; & ex ea lectione bolum aliquem sumere, quò ipsa consideratio magis excitetur; affectusque deuotionis, petitiones & colloquia, cum ipso Domino nostro extimulentur: intuendo illum, ut præsentem nunc in cælo, in throno gloriæ suæ; nunc in lecto & throno crucis; iam propè ipsum ægotantem & ad caput eius: siquidem reuera, quæ DEVS est, omnibus, quæ ipse ægrotus facit, aut patitur, est præsentissimus: & omnipotentia sua illi, ut auxilietur, assistit. Quare ex ipso lecto potest ægrotus ipsum Dominum demissè salutare, siue in cælo existentem, siue in crucis lecto pendentem: & alias potes eundem salutare, & cum eo comminutim colloqui: oratio enim ad vtramque manum potest adaptari. quæ salutationes & colloquia prolixa esse non debent, sed breuia; vel medium enim verbum Deo, qui omnia nouit, sufficit. in cuius auribus dulcius sonant feruentia desideria, quam prolixa ratiocinationes. Quare ad hanc rem aptissima sunt orationes, quæ appellantur *iaculatoriæ*, quoniam citissimè tanquam hasta & sagittæ, à corde iaculata, volant in cælum, & comparent ante Dei tribunal: nec, nisi expedito bene negotio, redeunt: eò quòd fundantur ab homine infirmo, contrito, & humiliato, orante in fide, & fiducia, & charitate; & sic exercente tres hæc virtutes Theologicas, quæ plus cæteris feruoris & efficacitatis orationi tribuunt. Huius rei praxim subiiciemus paulatim in aliquibus Scripturæ Sacræ exemplis, in quibus ea est perfectè depicta, ac delineata.

Ægrotus ad eam se disponere potest.

Ordinaria oratio.

Iaculatoria orationes.

§. 2. *Modi orandi per varios affectus.*

I.
Cum sorori-
bus Lazari.
k Ioan. 11. 3.

l Ioan. 3. 16.

Resignatio.

2.
cum centu-
rione.
m Luc. 7. 3.
n Matt. 8. 6.

Corpus ser-
uus anima

Primus ergo modus orandi est, aspiciendo ipsum Dominum nostrum tanquam absentem. solet enim ipse aduersitatum tempore talem se exhibere, ad nostram fidelitatem, & constantiam probandam: nec tamen propterea expedit, prætermittere, nuncios & orationes ad illum mittere. proponentes nostras necessitates, & titulos, siue causas, cur petamus eas reparari. Hanc rationem secuta sunt Martha & Magdalena, cum earum frater Lazarus infirmaretur, ipso Christo absente: ad quem illæ hunc nunciū miserunt: *Ecce, quem amas, infirmatur.* & quamuis hæc orationis ratio propria sit iustorum, qui pignus & testimoniū habent, quod amentur à Deo, ob præstita illi obsequia: licet tamen, eandem adhibere penitentes & cōpunctos peccatores: siquidē tales *Deus aded dilexit*, ut propter eos homo fieret, crucisq; mortē obiret. & ut S. Augustinus dixit: nisi Deus peccatores dilexisset, nunquā iustos homines habuisset. Innitens ergo huius Domini charitati, qui aded te dilexit: potes similem ad eum nunciū mittere, adsciscendo ad hoc Martha & Mariam sorores, quæ sunt *Spei & Charitatis* virtutes; quæ plurimū apud Deum valent, facilemque ad eius præsentiam aditū inueniunt possuntque demissè ei dicere: *Domine: ecce, quem amas, infirmatur:* non dico, Domine, ut me sanes; sed ut in hac occasione amorem mihi ostendas, quo me prosequeris: non enim scis aliquem diligere, ac deserere. Da mihi quod magis expedit: quidquid enim dederis, ab illo amore procedet, quo me dilexisti. Hoc amore me ex nihilo creasti, corpusque & animam dedisti; Ecce, Domine, quod mihi dedisti corpus, infirmatur: si vis, potes illud sanare, ut tibi seruiat: quocumque autem modo mecum egeris, ostendam ego amorem, quem desidero erga te habere: amando te, sicut tu me amas; & seruiendo tibi in infirmitate, aut sanitate, quam mihi dederis.

Quod si teneri huiusmodi affectus non sint arido tuo cordi satis apti: licebit orare, quemadmodū Centurio: qui seruū, quem valde diligebat, habebat paralyticum. is enim in *Misit ad IESVM seniores Iudæorum, dicens: Domine, puer meus iacet in domo paralyticus, & malè torquetur.* & cum Christus responderet, se venturū, dixit Centurio: *Domine non sum dignus, ut intres sub tectum meū: sed tantūm dic verbo, & sanabitur puer meus.* Seniores verò rogabant Iesum sollicitè, ut concederet quod petebat, dicentes: *quia dignus est, ut hoc illi præstet: diligit. n. gentem nostrā; & Synagogam ipse nobis ædificauit.* Quis verò seruus erit iste, Centurioni aded pretiosus nisi ipsū corpus, quod est quasi seruus spiritus, qui tanquā Capitaneus siue Centurio habet sub se multos milites, potentias sc. ac sensus imperio ipsius obediens, & ipsummet corpus, quo in suis actionibus utitur, quodque tanquam rem suam diligit: Et tamen, quando ægrotat, parum aut nihil potest: ideoque eius imbecillitatem

& ærti-

& aegritudinem sentit quasi propriam. Ac propterea recurrit ad D. N. vt sanitatem illi restituat. sed quoniam vilitatem suam agnoscit, non audet solus in eius conspectum venire: ideoq; Seniores mittit, qui pro ipso rogent, quales sunt *pauperes*; quos suis elemosynis, bonisque alijs operibus fouit, scriptum est enim: *o Conclude elemosynam in corde pauperis, & hac pro te exorabit.* Quod si eo vsque talia opera non fecit, studet statim ea facere, vt orationem suam bonis operibus comiteret: & magis innitens liberalitati & omnipotentiae Domini, quam suis obsequijs, quae pauca sunt, dicit: Domine seruus meus, hoc scilicet corpus meum, iacet in lecto paralyticus; & hoc morbo male torquetur: non sum dignus, quem tu visites, aut recrees, aut fauore aliquo magno prosequaris: tu vide quid magis expediat, & dic tantum verbo: eo enim facere poteris quidquid tu volueris. Et quamuis seruus hic sit meus, quia seruit spiritui, & meae humanae naturae pars quaedam sit: etiam tamen est *tuus*: quia tu illum creasti, vt tibi seruiret: sana illud, Domine, si ita illi expedit: vt tibi seruiens, finem illum consequatur, in quem illum destinasti.

HINC licebit ad alium orandi modum transire, faciendo actus resignationis circa ipsam infirmitatem: hinc coniuendo naturali debilis carnis propensione; inde vero eandem diuinae ordinationi subiiciendo; pluris Dei voluntate, quam tuam, & quidquid creatum est, faciendo. Hunc orandi modum in ipsa praxi excellentissime exercuit Christus D. N. dum in horto Gethsemani Passionem suam tanquam calicem sibi ob oculos posuit, omnibus amaritudinibus plenum, quas perpassurus erat ab ea hora, qua erat capiendus, donec in ipsa cruce exspiraret: quas omnes memoriam suam recolens, procidens in terram cum summa erga Deum Patrem reuerentia ac fiducia & heroica interim sui resignatione, ita orationem suam exorsus est: *pater mi, si possibile est, transeat a me calix iste. Veruntamen non sicut ego volo, sed sicut tu; & iterum: Pater mi, si non potest hic calix transire, nisi bibam illum: fiat voluntas tua.* Hunc ergo in modum cogitare debes, aegritudinem tuam esse instar calicis omnibus amaritudinibus, quas sustines, pleni; & poculi alicuius magni, in quo sint omnes tuae poenalties simul collectae: capitis dolores, ardores febris, frigoris tremores, sitis tedium, & contractio totius corporis, & molestiae ex lypurpis, purgationibus, & sanguinis emissionem. Quae omnia cum memoriam percurrens, constitues te in conspectu Patris tui caelestis; & magna fiducia, & amore, ac simul cum magna tui resignatione, eandem repetes orationem, dicens: *Pater, si possibile est, transeat a me calix huius aegritudinis, quam patior: sed non sicut ego volo fiat sed sicut tu.* Pater mi amatissime: si non est possibile, nisi vt calicem hunc bibam, fiat voluntas tua: quam ego multo pluris facio, quam meam. Quam orationem licebit repetere, quoties partem aliquam huius calicis bibes: quando scilicet rigorem frigoris,

Pauperum
orat io.

o Ecl. 29.

15.

Corpus ser-
uus est
Christi.

3.
Cum Chri-
sto.

p Mart. 26.
39.

aut febris æstam, aut sanguinis emissionem, aut gurgationem expectas.

9 Luc. 23. 43.

Calix purus
& mixtus.

Nec cessandum tibi est, etiam si dolor crescat, sed potius orationem ipsam adaugere debes, quemadmodum ipse CHRISTVS Dominus noster fecit, de quo ait Sanctus Lucas; quod *quasi factus in ignota, prolixius orabat*, protraheudo scilicet, & feruorem maiorem orationi suæ addendo. Sed quoniam duplex est ratio calicem hunc hauriendi: altera, cum ei admiscetur consolationum, ac deliciarum cælestium liquor: quæ ita eius amaritudinem temperant, vt etiam reddant dulcem: altera, cum purus sumitur, absque tali admixtione, quemadmodum Saluator ipse illum exhausit, sentiens videlicet ipsas amaritudines absque vlla consolatione sensibili, vel potius cum summa tristitia & tædio: resignatio igitur tua eò debet peruenire, vt magno animo te offeras ad calicem purum eo modo exhauriendum, quo DEVS D. N. illum tibi dederit: sic enim erit heroica magis ac meritoria. Quod si expediet, vt acerbitas ipsa sit temperatior: resignatio ipsa potens est eam moderari: quia diuina misericordia accedet, quæ videns te resignatum, recreabit, & consolabitur. quemadmodum adfuit Abrahamo, cum iam decreuisset sacrificare filium suum Isaac, quod significat *risum*; ostendens illi *arietem*, quem offerret in holocaustum pro filio. Sacrifica tu Deo in tua infirmitate, quod in te est, Isaac, risum scilicet & lætitiã animæ tuæ, vt propter eius amorem, quod in te est, velis Isaac ipso carere: & tunc experieris, nec Isaac perire, nec spiritus tui lætitiã: quamuis patiatur corpus, grauemque cruciatum sentiat.

1 Gen. 22. 13.

4.
cum Da-
uide.

5 Psal. 115. 12.

Calix agri-
tudo.

Et quoniam in eo sibi complacet Dominus noster, vt te ipsum ad hilariter patiendum extimules, in signum amoris erga eum: licebit quodam alio orandi modo vt, adhibitis actibus gratitudinis & actionis gratiarum, tam ob alia beneficia accepta, quam ob ipsammet infirmitatem: reputando eam tanquæ eiusdẽ Domini beneficium. siquidem reuera non minus bonũ est, quam ipsa sanitas. Et hoc affectu verba illa Dauidis dicere poteris: *Siquid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi: calicem salutaris accipiam, & nomen Domini inuocabo.* Quis autem calix hic salutaris est, nisi agritudo ipsa, quam sustines cum prædictis omnibus eius acerbitatibus? Calix est Saluatoris, ob similitudinem, quam habet cum eo, quem ipse bibit; & ipse illum tibi mittit: & est Calix salutaris: quia ad spiritualem tuam sanitatem dirigitur: vt, corpore agrotate, anima sanetur. Quid igitur offerre poteris Deo in gratiarũ actione pro bonis, quæ tibi dedit? poteris eadẽ bona ita illi offerre, vt illi placendi causa, velis eisdẽ carere. Potes similiter mala, & miseria, quas sustines, eidẽ offerre, gaudens, quod illas sustineas, propterea quod id illi placet. Et cum ipse te præuenit, ac dolorũ calicẽ tibi pponit: magno gaudio, & animi gratitudine illud amplectaris, & ad extremũ vsq; exhaurias, quasi

homo,

homo, qui valde sitiat, & sitim suam sedare desideret: & ad singulas quas hauries guttas hæc verba repetes. Deo gratias, Deus sit benedictus, glorificetur Deus. Et quemadmodum S Iob. dices tibi ipsi: *si bona suscepimus de manu Dei, mala quare non suscepimus? Et si Dominus deat, Dominus abstulit, sicut Domino placuit, ita factum est: sit nomen Domini benedictum.* Hic actionis gratiarum affectus in infirmitatibus valde proprius est filiorum Dei: nam in sanitate, ac prosperitate non magnum est glorificare DEVM, cum etiam de impio dicatur: *conseribitur tibi, cum benefeceris ei.* iustus autem dicit cum Dauide: *Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus eius in ore meo.* nam omne tempus, siue prosperum, siue aduersum in oculis huius mundi, apud me erit prosperum: DEVS siquidem est, qui tribulationem, quæ in hoc tempore mihi euenit, in commodum meum dirigit.

EST & alius quintus orandi modus, adhibitis actibus *humilitatis*, isque valde est copiosus: eò quod omnia, quæ sunt in infirmitate, ad eam prouocant. hic enim locum habet illud Propheta: *humiliatio tua in medio tui.* nam verè habes tecum humilitatis causam. dolores enim te humiliant, imbecillitates, pharmaca, angustie, mortis metus. Ex quibus omnibus conficere potes titulos tuæ orationis, dicens cum Dauide: *a Misere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea: sed tu Domine vsquequo? Quid autem sibi vult interrogatio illa vsquequo? ostendit sane, plus esse, quod sentit cor: quam quod verbis possit explicare. nam mediâ quasi sententiam abscindens Deo, ipsum intelligenti, dicit: vsquequo, Domine, permittes dolores meos creocere? vsquequo durabit ira tua, & misericordia tua continebitur à tua iustitia? vsquequo non me visitabis, & vultum amicum ostendes, conuertere, Domine, & eripe animam meam, saluum me fac propter misericordiam tuam. Quoniam non est in morte qui memor sit tui, in inferno autem quis confitetur tibi? nunc viuus memor sum tuarum misericordiarum, ut prouocem te, ad liberandum me à miseris meis; nunc occûpor in confessione peccatorum meorum, & in tuis laudibus propter ingentia beneficia in me collata: quod, non poterit fieri in inferno. Accepta igitur nunc Confessionem meam, & remitte mihi culpas, & pœnas quas patior.*

EO DEM modo licebit orare, faciendo actus mansuetudinis, & *patientia*, quibus ad plura pluraque patienda te offeras, si Deo tuo ita placebit, dicens feruentem illam orationem Sancti Iob, cum vulneratus & afflictus in sterquilinio suo iaceret: *b quis det, mihi ut veniat petitio mea, & quod ex pectore tribuat mihi Deus! & qui cepit, ipse me conterat: soluat manum suam & succidat me! & hac sit mihi consolatio, ut affligens me dolore, non parcat: nec ego contradicam sermonibus! ô virum sanctissimum, & virorum sanctorum ac fortium exemplar firmissimum. Iure optimo dixit sapiens: c Melior est patiens viro*

u Cap. 1. 21.

x Ps. 48. 19.
y Ps. 33. 2.Ex humili-
tate
z Mic. 6. 14.

a Psal. 6. 3.

Vsquequo.

6.
Ex patientia.

c Pro. 16. 32.

forti: fortis enim (vt S. Gregorius ait) vincit alios , eiusque dolorem infert ; at patiens vincit se ipsum , & ab alijs illatos dolores tolerat. Quamuis S. Iob horrendis esset vulneribus plenus , adhuc videbatur ipsi DEVS manum contrahere , parceque cum ipso agere : ideoque petit , vt grauiori manu ipsum affligat. Optatque hanc petitionem sibi à Deo concedi. Hoc spiritu orandus tibi est DEVS in tua ægritudine , & petendum , non vt te liberet , si id tibi non expedit ; sed vt amplius affligat , si ita illi placet. Dic cum S. Augustino : *hic ure , hic seca ; vt in æternum parcas* : potius enim in hac vita pati volo , quàm in altera. dic illi , quod quidam alius Sanctus : *Domine auge patientiam , & auge dolorem* : accedat dolor ad dolorem ; & qui sequitur , sit priori grauior : modò patientiæ quoque ampliores gradus addas : vt omnia ferre possim. Verum altiori adhuc spiritu orandū tibi est , & cum Dauid dicendum : *d Deo subiecta esto anima mea : quoniam ab ipso patientia mea. Quia ipse Deus meus , & Saluator meus , adiutor meus , non emigrabo : quoniam tu es patientia mea Domine* : ex cuius gratia , & auxilio illam habeo ; tuaque presentia spiritum mihi reddit , ad tolerandum quod patior. Patientia tua , patientissime Iesu , mea est : siquidem propter me illam habuisti , mihi que eam applicasti. Per eandem supplex oro , vt eam mihi in hac infirmitate largiaris , & cum tua coniungas : vt ita sit tibi magis accepta.

d Psal. 61. 6.
e Psal. 70. 5.

7.
f Cant. 4. 6

Mortificatio & Oratio.

DE NIQVE , cum iaces infirmus in lecto , cogita , Saluatorem tuum inspirare tibi admiranda illa verbalibri Canticorum : *f vadam ad montem myrrhae , & ad collem thuris*. Per montem myrrhæ intelligens cumulum mortificationum , carni ipsi acerbarum ; per collem verò thuris , multitudinem orationum , spiritui bene olentium. Et quoniam eadem verba tribuunt aliqui Christo sponso , qui presente & audiente anima sponsa sua dixerit : se ad eum montem , & collem ire , vt ad ipsum sequendum & comitandum eam prouocaret : alij verò eadem tribuunt ipsi animæ ; quæ agnoscens cælestis sui sponsi voluntatem ac desiderium , statim obsecuta est , ac dixit , *vadam ad montem , & collem* , vt ipse sponsus insinuabat : utroque sensu ea verba sunt consideranda ; tibi que perluadendum : stratum hoc ægritudinis tuæ tibi esse montem myrrhæ , ac thuris collem : vbi debeas te exercere in patiendo , orando , & obediendo cum magna resignatione , & conformitate in omnibus , quæ ipse de te statuerit : cogitans Saluatorem tuum dulcissimum præcedere te exemplo suæ passionis ac mortis. Hortus enim Gethsemani , Caiphæ domus , Pilati prætorium , mons Caluarie , & Crux ipsa , fuerunt illi mons myrrhæ , & collis thuris , eiusque exercitia in omnibus his locis fuerunt , pati , orare , & æterno suo Patri obedire desiderans te in eisdem habere comitem.